

Класифікація барвників для волосся

Залежно від принципу взаємодії з волоссям, складу та кінцевого результату фарбування барвники поділяють на групи.

1. Барвники першої групи

До цих барвників належать препарати для блондування, освітлювання та знебарвлювання волосся.

Освітлювальний засіб діє на роговий шар волосся. Його лужний компонент відкриває луски; засіб проникає всередину, вступає в реакцію з натуральним пігментом волосся, окиснює його. Пігмент утрачає свій колір, повністю або частково руйнується, набуває здатності розчинятися у воді, вимивається з волосся, залишаючи в ньому порожнини. Окисник руйнує також кератинові зв'язки волосся, тому освітлене волосся стає легшим і ламкішим.

Процес блондування має поетапний перебіг, колір пігменту міняється так: червоний, червоно-оранжевий, оранжевий, жовто-оранжевий, жовтий, світло-жовтий.

За допомогою барвників першої групи виконують такі перукарські операції:

— освітлення — зміну природного кольору волосся на півтону, декілька тонів (як самостійну або підготовчу операції з фарбування волосся);

— знебарвлення — повне освітлення до надання кольору «блондин» (як самостійну або підготовчу операції з фарбування);

— протравлювання — видалення з волосся штучних пігментів попереднього барвника перед наступним фарбуванням; підготовка сивого та темного волосся до фарбування світлими барвниками;

— мелірування — освітлення окремих пасом волосся;

— балаяж — освітлення кінчиків волосся (як самостійну або підготовчу операцію). Барвники першої групи випускаються у вигляді порошкових відбілювальних засобів (препаратів типу «Блондоран») з окисниками. Порошки можуть утворити пил під час змішування з окисником або бути безпиловими. Виробники випускають готові до використання окисники у вигляді: — прозорої рідини з концентрацією перекису водню 6, 9 і 12% (препарати типу «А — ксид»); — кремоподібних емульсій з концентрацією 4, 6, 9 і 12%, що містять лікувальні й ароматичні добавки (препарати типу «А — ксон»). Барвник та окисник змішують до отримання суміші однорідної консистенції.

Якщо освітлення волосся виконують за допомогою пергідролу, то потрібний розчин готують із 30% пергідролу. Наприклад, для отримання 100 мл 9-процентного

перекису водню потрібно взяти 30 мл 30-процентного пергідролю, 70 мл води (100мл-30мл = 70мл).

2. Барвники другої групи.

За допомогою барвників другої групи, або хімічних барвників, досягають повної (кардинальної) зміни кольору волосся на тривалий час. На відміну від барвників першої групи, хімічні барвники можуть освітлювати волосся на 3-4 тони, освітлювати волосся й одночасно фарбувати його у бажаний колір, робити колір волосся світлішим або темнішим від натурального.

Хімічні барвники складаються з двох компонентів: фарбуючого препарату й окисника.

Під час операції фарбування здійснюється окиснення пігменту волосся, його перетворення у безбарвну речовину з одночасною активізацією штучного пігменту фарбуючого засобу й отриманням нового кольору.

Взаємодія барвника волосся відбувається у такій послідовності: під дією лужних компонентів фарбуючого засобу розкриваються луски волосся, барвник проникає всередину, окисник освітлює натуральний пігмент і проявляє штучні пігменти барвника, молекули якого в процесі реакції значно збільшуються і заповнюють порожнини волосся

Хімічні барвники застосовують для надання таких перукарських послуг:

— фарбування в новий колір;

фарбування «тон у тон»;

— тонування освітленого волосся;

— відновлення відтінку;

— фарбування відрослих коренів;

— фарбування сивого волосся;

— кольорового мелірування — фарбування окремих пасом. Безумовними перевагами хімічних барвників є їх висока стійкість проти дії зовнішніх чинників, впливу води, сонця, повітря, можливість отримання нових насичених кольорів та нюансів, зафарбовування й тонування сивого волосся.

Препарати для фарбування виготовляють кремоподібними або у вигляді густої рідини; вони комплектуються готовими до застосування окисниками.

Останнє покоління хімічних барвників високотехнологічне, забезпечує стійкий результат і водночас максимально зберігає структуру волосся.

До складу кремоподібної фарби вводять речовини, які забезпечують оптимальне зчеплення елементів фарби зі структурою волосся, оптичні речовини для надання волоссю блиску. Окисники пропонуються у вигляді стабілізуючих препаратів, які регулюють рівномірне виділення кисню протягом усього часу взаємодії барвника з волоссем, забезпечують насиченість кольору та рівномірність покриття барвником. Останнім часом щодо барвників волосся застосовуються терміни «перманентні» та «напівперманентні».

Перманентні барвники можуть надавати волоссю необмеженої кількості відтінків і повністю зафарбовувати сивину. Для цих барвників характерне застосування окисників 3, 6, 9 та 12% концентрації залежно від стану волосся та бажаного результату процесу фарбування. Напівперманентні барвники надають волоссю природного відтінку, але мають нетривалу дію, швидко вимиваються. Напівперманентні барвники: — затонують сивину; — сприяють посиленню кольору волосся; — надають волоссю блиску та сяяння. Барвники змішують з окисником 1- та 3% концентрації.

3. Барвники третьої групи

Барвники третьої групи — фізичні барвники без окисника, поверхнево діють на волосся або проникають крізь кутикулу й огортають зовнішній шар кортексу, не взаємодіючи з пігментом волосся. Ці засоби дають змогу тимчасово змінити колір, досягти фарбуванням ефекту «тон у тон» або темнішого тону, а також посилити відтінок світлого волосся. Барвником третьої групи освітлити волосся не можна. Стійкість цих фарб залежить від структури волосся. У здорове волосся фізичні фарби не проникають глибоко і змиваються на 6-8 миття.

Пористе й ушкоджене волосся тримає колір довше. Волосся, фарбоване відтінковим барвником, втрачає яскравість повільно, тому не виникає різкого контрасту з відрослими коренями.

Фізичні барвники доцільно застосовувати:

— коли потрібно додати насиченості кольору волоссю, але небажане використання фарби з окисником;

— щоб затонувати початкову сивину, небажану жовтизну;

— щоб надати волоссю відтінку після освітлення та мелірування.

До барвників цієї групи належать тонуючі шампуні, бальзами, пінки, ополіскувачі для волосся. Відтінкові шампуні мають подвійну дію: ними миють волосся та неглибоко фарбують його. Такий шампунь наносять, як правило, на вологе волосся. Застосування тонуючих шампунів на темному волоссі не дає помітного ефекту. Сивому волоссю надається тільки відтінок, насиченість якого залежить від часу

витримки препарату. Відтінковими бувають пінки для укладання волосся, їх наносять на чисте вологе волосся за допомогою гребінця або щітки, рівномірно розподіляють уздовж пасом і вкладають. Дія барвника минає при черговому митті волосся.

4. Барвники четвертої групи

Натуральні барвники рослинного походження діють аналогічно відтінювальним барвникам, тобто вони проникають тільки у зовнішній шар волосся, однак утримуються міцніше, особливо при систематичному застосуванні. Вони не можуть радикально змінити колір, але посилюють відтінок, поліпшують стан волосся, лікують шкіру голови.

Для фарбування і догляду за волоссям використовують різні рослини та їх частини — корені, стебла, листя, квіти, плоди, кору. Кориця, хміль надають волоссям золотистого відтінку; липа, шавлія, зелені волоські горіхи — рудувато-коричневого; лушпиння цибулі — яскраво-золотистого або коричневого; ромашка м'яко освітлює волосся; ревінь може надати світлому волоссям русого або мідного відтінку; чай, какао, кава змінюють колір волосся на червоно-коричневий, каштановий.

Особливо відомі та широко застосовуються серед рослинних барвників хна і басма. Хна — порошок жовто-зеленого кольору, готовий до використання. Бажаний результат фарбування залежить від часу витримки фарбувальної суміші та натурального кольору волосся. Отримують різноманітні відтінки — золотисті, руді, світло-каштанові. Порошок басми має сірувато-зелений колір. Фарбує у темні кольори — зелений, зелено-синій, тому самотійно у чистому вигляді не використовується. У поєднанні з хною басма застосовується ширше, дає різні відтінки від світло-каштанового до синьо-чорного.

Металеві барвники

Першими хімічними препаратами для фарбування були металеві барвники.

Вони прості у застосуванні, але далекі від досконалості, роблять волосся менш еластичним, надають перенасиченого неприродного кольору.

Характерною для цих фарб є непередбачуваність дії металів, які можуть дати специфічний відтінок: свинець — пурпуровий, мідь — червоний, срібло — зелений. А головне — ці барвники шкідливі для здоров'я людини. Тому використовують їх рідко у складі недорогих засобів для фарбування і препаратів для відновлення кольору волосся типу «Антиседин».

Металеві барвники можуть бути односкладними на основі срібла; двоскладними на основі сірки або сірчаних солей, срібла, міді, кобальту, заліза, свинцю, нашатирного спирту. 6. Використання барвників та засобів догляду за фарбованим волоссям Для максимального збереження волосся фірми-виробники перукарських хімічних

препаратів упроваджують нові лінії засобів, які поєднують властивості барвників різних груп, лікувальні, оздоровчі процедури для волосся, мають захисні функції. Ці препарати пропонуються для використання комплексно або самотійно. Окрему серію становлять нові хімічно-фізичні барвники, або барвники легкої дії, у складі яких мінімальна кількість хімічних речовин (аміаку — 0-2%, перекису водню — 1-2%). Наявність у препараті натуральних компонентів — протеїну рослинного походження, бджолиного воску, вітамінів С, Е забезпечує відновлення волосся, повертає йому природну красу.

Ці барвники активно використовуються для поновлення природного відтінку волосся після вигорання, хімічної завивки, для відновлення ушкодженої структури волосся.

Нові розробки пропонують:

— захисні добавки до барвників, що посилюють колір, захищають шкіру, створюючи на її поверхні бар'єрний шар, який зменшує подразнення, а також підвищують еластичність волосся;

— двофазні засоби декапірування, які м'яко діють на фарбоване волосся;

— відновлювальні вітамінні препарати, які додаються під час фарбування, поліпшують кондиціонування волосся, запобігають появі посічених кінчиків волосся; — системи догляду за волоссям після фарбування, які відновлюють природний об'єм і життєву силу волосся, сприяють закриттю лусок волосся;

— шампуні з вітамінами на рослинних протеїнах та ін.

Чинники, що впливають на вибір барвника

Асортимент засобів для фарбування сьогодні надзвичайно широкий. Для достовірності інформації та з метою власного професійного зростання перукареві потрібно постійно знайомитися з новинками, аналізувати анотації препаратів, класифікувати їх, цікавитися досвідом колег щодо використання барвників. Підхід до вибору кольору барвника у кожному випадку має бути індивідуальним. Для того, щоб вдало вибрати барвник, слід враховувати такі фактори:

- 1) природний колір волосся;
- 2) відсоток сивини;
- 3) довжину відрослих коренів після попереднього фарбування;
- 4) рівень тону по довжині та на кінчиках волосся;
- 5) необхідний рівень освітлення;
- 6) сумісність відтінків;

- 7) колір шкіри обличчя клієнта;
- 8) чутливість волосся до барвника;
- 9) побажання клієнта, стан його здоров'я.

Фарбування волосся барвниками 1 групи. Освітлювальні.

До 1-ої групи відносяться всі речовини, що відбілюють: гідроперит, перекис водню (пергидроль). Необхідність виділення таких засобів в самостійну групу обумовлена тим, що процес знебарвлення волосся не тільки потрібен майже при всіх способах фарбування, але також є самостійним видом роботи.

Чистий перекис водню (85-90 % концентрації) - прозора рідина, схожа на сироп за консистенцією. У такій концентрації перекис водню є вибухонебезпечною речовиною і в роздрібний продаж не надходить. А ось 25-30 % перекис водню використовується для освітлення волосся.

Одна молекула перекису водню H_2O_2 складається з двох атомів кисню і двох атомів водню. Це дуже нетривке з'єднання, яке швидко розкладається на атомарний кисень і воду H_2O під дією світла і підвищеної температури, а також при взаємодії з лугом. Саме атомарний кисень і є активним агентом в знебарвленні пігменту і розпушенні верхнього лускатого шару волосся.

Для оберігання H_2O_2 від швидкого розкладання до його складу додають стабілізуючі речовини. Зазвичай, такою речовиною служить яка-небудь слабка кислота, наприклад ортофосфорна.

Знебарвлюючі барвники

Знебарвлення волосся застосовують як самостійну операцію для відбілювання та освітлення до певного кольору, а також для незначного освітлення пігменту для розпушення рогового шару з подальшим фарбуванням. Можна освітлювати повністю або окремі пасма.

Сучасні знебарвлювані склади містять речовини, які здійснюють догляд за волоссям та його відновлення. Багато освітлювачів містять і речовини, які підфарбовують для нюансування пасом. Висвітлювати можна тільки натуральне волосся.

Освітлювачів дуже багато, але частіше використовують перекис водню. Натуральний пігмент волосся меланін окислюється киснем, що виділяється з перекису. При впливі волосся втрачає свій колір, в ньому утворюються порожнечі, і тому освітлене волосся стає легким. Гази, що виділяються при процесі, як би розсіюють молекули пігменту, і при цьому виділяється тепло, яке ще більш підсилює реакцію. Чим сильніше концентрований знебарвлюючий склад і чим ближче до коренів (до шкіри) він нанесений, тим сильніше знебарвлення.

Після змивання, видалення освітлювача рН стрижня повертається до норми, частина шару кутикули залишається піднятою, і волосся стає на вигляд товще. Також волосся стає більш пластичним, податливим для укладання, накручування на бігуді, більш «слухняним». Чим вище рівень освітлення, тим більш пористим, сухим і млявим буде волосся. Небезпечно освітлювати до білого кольору, так як інтенсивне освітлення пошкоджує кутикулу і волосся може ламатися і відпадати.

При освітленні необхідно врахувати:

- якість волосся;
- кількість нанесеного препарату;
- час витримки;
- температуру, при якій йде знебарвлення (з підігрівом або без нього).

За якістю волосся умовно можна розділити на чотири групи, і, залежно від його структури, воно може витримати освітлювач не вище наведених у таблиці концентрацій перекису водню у відсотках.

I, II і III - волосся натурального, природного кольору, що не піддавалися хімічному впливу.

IV група - волосся після впливу хімічних препаратів. У перукарнях рідко застосовують приготовлений розчин перекису водню. Використовують фірмові освітлювачі з кондиціонером і лікувальними компонентами.

Оглянути шкіру голови клієнтки. При наявності подряпин, роздратування, прищів обробку волосся не виконувати.

Приступаючи до знебарвлення, необхідно надіти рукавички і зробити пробу на алергію. Для цього треба нанести краплю перекису водню вибраної концентрації на шкіру за вушною раковиною або на згин ліктя і залишити на 10 хвилин.

Змити водою і дізнатися самопочуття клієнта - чи немає печіння, свербіння, оглянути місце - чи немає почервоніння шкіри. При ознаках алергії - відмовитися від процедури або вибрати меншу концентрацію розчину чи інший метод знебарвлення.

Фарбування волосся барвниками 2 групи.

ХІМІЧНІ БАРВНИКИ.

Перманентне фарбування волосся відбувається в результаті складної хімічної реакції. Учасники реакції - речовини, що вимагають особливо обережного поводження. Їх зміст і концентрація регламентуються суворими стандартами.

Перманентні барвники становлять найбільшу групу. Відповідно до традиційної вітчизняної класифікації вони носять назву барвники другої групи (окислюючі, або

хімічні). Згідно зарубіжної класифікації вони також іменуються окислюючі, але відносяться до продуктів III групи - високого рівня стійкості. Втім, різниця в нумерації груп барвників анітрохи не впливає на суть.

Хімічні фарбники називають окислюючі, оскільки вони фарбують волосся завдяки процесу окислення - це ключовий момент. Колір барвників проявляється тільки в присутності окислювального агента - перекису водню.

Стійкі барвники складаються з двох окремих продуктів: фарби і окисника.

Змішується фарба і окисник тільки перед фарбуванням, а до цього моменту є безбарвним або слабофарбованим кремом чи гелем. Під час окислення фарба набуває кольору і здатності забарвлювати. Новий відтінок волосся формується в результаті складної хімічної реакції і зберігається на волоссі довгий час.

З хімічної точки зору, стійка фарба являє собою органічне з'єднання, що складається із суміші оксидативних барвників (пігментів), аміаку або його замінників, основи і перекису водню. Розглянемо кожен з цих компонентів окремо.

Оксидативні барвники (пігменти) - безбарвні або слабофарбовані ароматичні аміни, оксibenзоли і амінофеноли, з яких при фарбуванні під дією окислювачів утворюються кольорові сполуки всередині волосся (косметичний пігмент). Вони нерозчинні завдяки їх складним структурам і міцним зв'язкам з кератином волосся.

Косметичний пігмент волосся формується з суміші оксидативних барвників. На молекулярному рівні виглядає так.

1. Мікромолекули оксидативних барвників проникають в волосся. Їх частинки дуже малі, тому часто в термінах косметичних компаній вони зветься мікросферами, наномолекулярними комплексами.
2. Мікромолекули барвників окислюються всередині волосся і одночасно вступають в хімічну реакцію один з одним, утворюючи кольорові з'єднання - довгі молекулярні ланцюжки. Іншими словами, макромолекули.
3. Під час свого формування макромолекули кольору взаємодіють з кератином, закріплюючись в порах волосся. Результатом цього складного процесу є зміна відтінку волосся, придбання ним стійкого кольору, що не змивається водою. Щільність кольору залежить від концентрації оксидативних фарбників і часу витримки. Якщо фарбувальну суміш, наприклад, змити

завчасно, колір може вийти менш насиченим, оскільки не всі «молекули кольору» встигнуть проявитися.

Перукарям варто знати, що оксидативні барвники можуть викликати алергію, а у великих концентраціях здатні завдати шкоди здоров'ю. Саме тому їх використання в косметичній промисловості суворо регламентовано. У країні список дозволених до застосування речовин і їх гранично допустимі концентрації встановлюють санітарні правила 1.2.681-97 і директива ЄЕС. Ці документи зобов'язують виробника косметики розміщувати на упаковках попередження про можливість алергії, а також застерігають не використовувати барвник для фарбування вій і брів. Дозволених до застосування оксидативних барвників більше сотні. Серед них: парафенілендіамін, п-толуїлендіамін, параамінофенол, ортоамінофенол, м-фенілендіамін, гідрохінон, нафтоли, резорцин і багато інших. У рецептуру кожного відтінку фарби входить ціла композиція цих речовин, частка яких коливається від 0,001 до 5%.

Найпоширенішим і активним оксидативним барвником, що використовується для окисного фарбування волосся, довгий час був і залишається парафенілендіамін (п-діамінобензол). Він дає чорний і темно-коричневі тони. З-за своєї високої активності він може вступати в реакцію з шкірою і викликати алергію у вигляді почервоніння, екземи, набряку. Для запобігання таких неприємних сюрпризів виробники рекомендують проводити тест на алергію за 48 годин до фарбування. Ці вимоги відносяться і до стійких фарб, що містять поряд з парафенілендіаміном і інші оксидативні барвники.

Аміак - другий ключовий компонент перманентних фарбників. Являє собою безбарвний газ з різким запахом (нашатирного спирту).

Аміак виконує дві функції.

1. Створює лужне середовище, необхідне для правильного окислення оксидативних барвників перекисом водню.
2. Розпушує кутикулу - під дією аміаку волосся набухає, збільшується в розмірах, відкриваються кутикула і пори, внаслідок чого фарбувальний склад вільно проникає в кортекс волосся.

Потрібно зауважити, що цей спосіб досить агресивний. Він працює як спалах, «наїжачує» кутикулу і випаровується. Після цього повернути лусочки волосся до початкового стану можливо тільки за допомогою спеціальних доглядів і на деякий час.

У барвниках для волосся аміак дозволено використовувати в кількості до 3,2% від загальної маси фарби. Темні відтінки містять менше аміаку, ніж світлі. Але навіть в невеликій кількості він може спричинити подразнення шкіри голови або спровокувати загострення алергії. Сам він не є алергеном, але контакт з ним і речовинами, що його містять, може стати причиною розвитку контактного дерматиту, бронхоспазму, загострення або викликати інші неприємні ефекти. Все це компрометує аміак і змушує виробників косметики шукати більш безпечні лужні агенти. Однак знайти компонент, що діє так само ефективно до цих пір не вдалося. Деякі виробники замінили його

етаноламіном (моноеталаміном) – лугом, отриманим при взаємодії спирту і аміаку. Він більш м'яко впливає на волосся, повільно відкриваючи лусочки. На відміну від аміаку не випаровується і підтримує лужне середовище на протязі всього процесу фарбування.

Однак за допомогою моноеталамін складно забезпечити таке ж глибоке проникнення фарбуючих речовин у волосся, як при фарбуванні аміачними фарбами. Тому цей луг головним чином використовується у напівперманентних барвниках. У списку інгредієнтів він може виявитися на другому місці після води, якої в фарбах міститься більше.

Перекис водню (H₂O₂)- активний компонент барвників з'єднання з яким має сильні окислюючі властивості. Кисень легко виділяється з перекису водню в газоподібному стані і окислює все, з чим стикається. Тепло прискорює виділення кисню, і окислення йде швидше. По цій причині час витримки барвника при додатковій тепловій дії скорочується. Наявність аміаку також сприяє прискореному виділенню кисню з перекису водню.

Отже, в барвниках для волосся перекис водню виконує дві основні функції.

1. Знебарвлює натуральний пігмент волосся - окислює меланін.
2. Окислює оксидційні барвники, в результаті чого формується новий колір.

Перекис водню має ще одну властивість, яку використовують для підготовки жорсткого або сивого волосся до фарбування - вона розпушує кутикулу. Але, не так ефективно, як аміак. Розчин наносять на волосся і залишають на деякий час. Коли його змивають, кутикула вже не так щільно прилягає до волосся. Ця процедура називається «мордонсаж».

H₂O₂ – відносно нешкідливе з'єднання при дотриманні інструкції виробника. Згідно з санітарними правилами, для фарбування волосся дозволяється використовувати в концентрації не більше 12%. Висококонцентровані розчини перекису можуть спричинити опіки шкіри голови. Слабоконцентровані розчини злегка підсушують шкіру і волосся. На сьогоднішній день цей розчин рідко використовують в чистому вигляді. Його замінили комбінованими окисними розчинами (окисники), що містять крім перекису водню цілий ряд добавок:

- фосфорну кислоту - в кислому середовищі перекис водню стійка може довго зберігатися;

- солі – комплексоутворювачі, призначені для захисту перекису від швидкого руйнування її вільних радикалів та іонів металів;

- основу, призначену для розчинення перерахованих вище компонентів.

Аміак створює ідеальне для окислення середовище і відкриває кутикулу. Завдяки цьому фарбувальна суміш легко проникає в кортекс волосся, де перекис водню знебарвлює меланін і проявляє косметичні пігменти. Так відбувається перманентне фарбування волосся.

Всі інші інгредієнти складають основу барвника. Вона може бути різної консистенції: кремоподібною, гелеподібною або олійною. Її головні функції:

1. Розчинення інгредієнтів барвника.
2. Формування фарбувальної суміші необхідної консистенції при змішуванні фарби з окисником.
3. Кондиціонування і захист волосся і шкіри голови під час фарбування.

У фарбуючу основу входять:

- суміш кондиціюючих і доглядаючих речовин, що складають від 50 до 75% барвника;
- спеціальні солі, що запобігають передчасному окисленню барвника;
- консерванти-парабени, що складають в середньому від 0,001 до 0,05% барвника.

Фарбування волосся барвниками 3 групи.

ФІЗИЧНІ БАРВНИКИ.

Барвники третьої групи застосовуються в перукарнях як засіб для надання волоссю легких відтінків (нюансування волосся). Цими барвниками неможливо змінити колір волосся або зафарбувати сивину. Пояснюється це тим, що частинки барвників третьої групи не взаємодіють з кератином волосся, тобто не вступають в хімічну реакцію з ним, їх і називають фізичними.

Барвники цієї групи використовуються:

1. Для додання волоссю модного відтінку і блиску.
2. Для посилення кольору.
3. Для тонування освітленого волосся.
4. Для вирівнювання кольору.

З барвників третьої групи в ХХ столітті найбільшого поширення набули «Лондатон» та «Ірис».

«Лондатон» представляє собою мильно-спиртовий розчин з невеликим вмістом барвників та віддушки. Має рідку консистенцію. Може застосовуватися як засіб для додання волоссю легких відтінків: світлорусий, золотистий, світло-рудий, мідний, каштановий червоного дерева.

«Ірис» - пастоподібний розчин барвників на мильній основі. За своїм впливом на волосся, а також через отримувану кольорову гамму «Ірис» аналогічний «Лондату».

Слід застосовувати тільки той тон фарби, котрий найбільш підходить до природного кольору волосся. Якщо тон використуваного барвника виявиться набагато темнішим, вийде дуже яскравий штучний відтінок. При цьому слід пам'ятати, що чим більше час витримки барвника на волоссі, тим яскравіші і глибші одержувані відтінки.

Застосування барвників третьої групи по тону значно світлішому забарвленого волосся призведе до того, що відтінок буде дуже слабким або взагалі не вийде. Отже, чорне волосся потрапляє в категорію волосся, яке не піддається обробці барвниками третьої групи. При бажанні підфарбувати чорне волосся «Лондатомом» або «Ірисом» необхідно попередньо обробити їх перекисом водню. Часткове освітлення тут, як і в інших випадках, необхідне для того, щоб забарвлення вийшло більш рівномірним і природним.

До барвників третьої групи належать: тонуючі шампуні, відтінкові бальзами, фарбувальні пінки і гелі, туш для волосся.

Барвники III групи не вимагають попереднього тесту на алергію, легкі в застосуванні, швидко змінюють колір або відтінок волосся, додають волоссю блиск і пружність. Але тимчасові барвники також мають і недолік: барвник легко змивається з першого разу (трохи довше він тримається на хімічно завитому, знебарвленому волоссі).

Усі барвники III групи наносяться на чисте вологе волосся. Такими барвниками можна ні освітлити, не перефарбувати волосся. Колір слід вибирати близьким до існуючого. Щоб уникнути ефекту накопичення кольору, барвники найкраще застосовувати не частіше 6-8 миття волосся.

Фізичні фарби дуже зручні, тому зараз присутні практично у всіх професійних брендах.

Відтінкові шампуні і бальзами призначені для відтінення забарвлених або природного волосся. З їх допомогою можна посилити відтінок волосся або прибрати (матувати) зайву жовтизну за допомогою попелястих відтінків. Відтінкові шампуні та бальзами найкраще використовувати на світлому волоссі. Відтінкові шампуні і бальзами випускає кожен професійний бренд. Відтіночні бальзами надають волоссю бажаний відтінок, одночасно живлять і оздоровлюють волосся

Фарбувальні пінки і гелі мають велику кольорову палітру, дозволяючи змінити колір волосся або надати їм певний відтінок.

Відтінкові пінки або гелі випускаються багатьма відомими фірмами, серед яких слід зазначити наступні:

Відтінкова піна "Велла Колор Мус" має широку палітру відтінків, яку входять м'які і різкі кольори. Пінку можна використовувати в якості самостійного барвника або для виконання тонування або колорування.

Відтінкові гелі та піни "Лондасвінг" надають волосся сучасні відтінки. Волосся набуває природний блиск. "Лондасвінг" має широку палітру відтінків. До складу гелів і пен входять натуральні речовини, отримані з бджолиних сот білого воску і кератин в рідкому вигляді. Фарбувальні гелі "Фанкі Колорс" від "Ігора роял" мають у своїй палітрі 6 яскравих кольорів: помаранчевий, рожевий, синій, зелений, червоний і жовтий.

Туш для волосся призначені для фарбування окремих пасом у різні кольори або одним кольором. Туш наносяться на пасмо по всій її довжині, барвник висихає і пасмо розчісується. Змиваються такі барвники за допомогою води і шампуню.

Технологія використання пінки, гелю.

Фарбувальна пінка дуже проста у використанні. Для фарбування необхідно струснути балон, перевернути його вниз розподільником, видавити вміст на руку і розподілити за допомогою гребінця на волоссі. Фарбувальний гель продається в невеликих пакетиках, дозування якого розрахована на одне фарбування волосся середньої довжини. Гель наноситься на волосся за допомогою

гребінця з рідкими зубцями.

Час впливу складу можна збільшити, тим самим надати волоссю більш інтенсивний відтінок. Після закінчення часу голова злегка змочується водою, барвник спінюється на волоссі і змивається невеликою кількістю води. Бальзам, кондиціонер і шампунь не використовуються. Пінками або гелями можна тимчасово зафарбувати сивину.

Технологія нанесення відтінкового шампуню.

Шампуні та бальзами наносяться на чисте вологе волосся за допомогою рук. Рівномірний розподіл шампуню або бальзаму на волоссі здійснюється гребінцем з рідкими зубцями. Час впливу препарату залежить від бажаного відтінку і від ступеня світлоти волосся (час вказано на упаковці).

Технологія фарбування тушшю для волосся.

В даний час в перукарнях часто виконують часткове підфарбовування волосся, щоб виділити окремі пасма. Причому забарвлення пасом може бути як близьким до основного кольору, так і досить сильно відрізнитися від нього. Ретельно виміте і втерте рушником волосся розчісують, нанести туш на окремі пасма.

Фарбування волосся барвниками 4 групи.

Рослинні фарби

У звичайних стійких хімічних фарбах для волосся часто містяться аміак і перекис водню. Ці інгредієнти руйнують структуру волосся, у результаті волосся стає ламким, тонким, слабким. Щоби подібних проблем уникнути, потрібно використовувати натуральні склади для фарбування волосся на основі трав.

Звичні хімічні (окислювальні) фарби для волосся, як правило, включають знебарвлювальні компоненти (вже згадувані аміак і перекис водню) фарбувальні пігменти, які окислюються. Знебарвлювальні компоненти викликають повну або часткову втрату природного пігменту, а його місце посідають пігменти фарби, які реагують з киснем, який виділяється під час знебарвлення. Чим світліший відтінок обраної фарби, тим вищий в ній вміст знебарвлювальних компонентів і тим сильніше вона руйнує натуральний пігмент волосся.

Вплив окислювальних фарб не може не позначитися на здоров'ї волосся: вони стають слабкішим, втрачає природний об'єм і блиск. Після фарбування волосся, таким чином, потрібен спеціальний догляд, спрямований на відновлення пошкодженої структури й захист волосся від негативних чинників довкілля.

Однією з найбільш популярних натуральних фарб для волосся є **хна**.

хна

Даний продукт роблять з лавсонії, точніше, її листя, які заготовляють, засушують і після чого перемелюють. Щоб пофарбувати волосся, використовують тільки порошок, колір якого жовтий зі злегка зеленуватим подтоном. Продукт червоного кольору не використовується. Барвник виходить натуральним і корисним, так як в складі є рослинні компоненти, ефірні масла. Це впливає на локони благотворно, після фарбування вони стають здоровішими, блискуче. Мало того, волосся будуть несприйнятливі до УФ-променів.

Цікавий факт! Хна не тільки корисна, але і вона накопичується в структурі волоса. Щоразу після фарбування колір буде ще більше закріплюватися, ставати більш насиченим, волосся ж при цьому не втрачають, а покращують якість.

Відповідаючи на питання, зафарбовує чи хна сивину, можна однозначно сказати, що так, але тільки тримати барвник потрібно довше. Єдиний нюанс - це те, що, по-перше, не у всіх жінок буде однаковий відтінок, а сиве волосся можуть бути трохи світліше, і, по-друге, хна НЕ змиється, як звичайна фарба з магазину. Тому заздалегідь подумайте, чи готові ви довго ходити з даними кольором, адже його не можна буде зафарбувати іншим тоном.

Басма

Натуральний продукт з листя індігофери. Їх також сушать, подрібнюють, після чого виходить порошок сірого кольору, з зеленим подтоном. Засіб дуже добре впливає на шкіру голови і на саму структуру волосся, справляється з лупою. Але порошок можна використовувати як самостійний засіб, його додають до хни.

Плюсів від використання продуктів багато:

- вони нешкідливі;
- лікують волосся, шкіру, прискорюють ріст;
- бюджетних і доступні;
- не викликають алергії;
- можна використовувати під час хвороб;
- стійкість.

негативні сторони

Фарбування сивого волосся хною і басмою має і мінуси, але вони незначні. Так, не варто використовувати порошки на волоссі після хімічної завивки, після фарбування традиційними фарбами.

Ромашка і лимон для блондинок

Перший рецепт заснований на використанні кольору ромашки і гліцерину. Стакан сухих суцвіть запарюють окропом, дають настоятися під кришкою. Після чого сюди додають гліцерину три ложки столові. Маску наносять на все волосся на 1-1.5 години, після чого змивають шампунем і обполіскують настоєм, який в подальшому для стійкості кольору необхідно використовувати регулярно.

Для русявих і світлих жінок, можна використовувати наступний рецепт - ½ ложки трави висипається в окріп - 500 грам. Млять 20 хвилин, після чого остуджують,

фільтрують і наносять на волосся, чекають, коли вони висохнуть. Такий спосіб можна використовувати постійно для додання золотого тону.

Календула, лимон і ромашка

Знову настій для світлих жінок, який можна постійно використовувати для ополіскування після миття. Три ложки листа календули, стільки ж шкурки цитруса і кольору ромашки. Сировина заливають окропом і чекають закипання. Далі, коли відвар охолоне, то сюди ллють 2-3 ложки яблучного оцту.

Грецькі горіхи

Подвійна користь - з'їли горіхи для здоров'я, а шкарлупки поварите 15-20 хвилин у воді. Після чого мийте таким відваром волосся регулярно. За відгуками, даний засіб може добре тонувати колір.

Какао. чорносливи

Якщо ви додасте в ваш шампунь порошок какао в співвідношенні 1: 1, то ваше волосся не тільки будуть приємно пахнути, а й кожен раз темніти там, де вони вже посивіли.

Кава

Змішується в одній ємності 100 грам міцного чорного кава і 200 грам такого ж міцного натурального чаю в листі. Після чого даний склад наносять на волосся або занурюють їх у тазик, щоб рівномірно змочити всю голову. Далі, надягають пакет і рушник. Робиться через день.

Хна, кава і евкаліптова олія

Три ложки хни розводять чотирма ложками міцної кави, після чого сюди додають 2-3 ложки олії. Маска з фарбувальних компонентів наноситься на волосся до отримання потрібного відтінку, після чого змивається.

Протягом багатьох століть жінки доглядають за своєю зовнішністю, постійно намагаючись привнести щось нове. І фарбування волосся тут стоїть не на останньому місці. Кому-то хочеться змінити відтінок своїх локонів, хтось прагне, а кому-то, навпаки, подобається свій природний колір і за допомогою фарбування хочеться тільки підкреслити його.

Натуральні барвники для волосся завжди мали і мають досі особливою популярністю, а все завдяки їх нешкідливому дії, та ще й користь, яку вони приносять здоров'ю. На відміну від хімічних реагентів, з натуральними барвниками можна постійно експериментувати, підбираючи свій ідеальний відтінок. До того ж такі експерименти зберігають красу і здоров'я локонів.

Рослинні компоненти природних барвників не руйнують структуру волосся, не провокують алергію, погіршують стан шкіри голови, зате живлять волосяні фолікули корисними речовинами, нормалізують роботу сальних залоз і перешкоджають утворенню лупи. Вони практично не мають протипоказань навіть в разі вагітності та годування груддю.

Єдиним мінусом може виступати те, що ефект від натуральних барвників на волоссі нетривалий, тому необхідно буде використовувати маски з ними і відвари регулярно.

Загальні правила фарбування волосся в домашніх умовах

1. Не стільки вихідний колір пасом впливає на отриманий результат від фарбування, скільки індивідуальна сприйнятливість до красящому пігменту. Тому, приготувавши маску, апробуйте її на одному пасмі, щоб побачити, що ви отримаєте в результаті. Якщо відтінок саме такою, якою вам потрібен, використовуйте суміш на все волосся.
2. Не варто фарбувати локони натуральними барвниками перед перманентною завивкою і відразу після перукарень процедур із застосуванням синтетичних складів - це може привести до непередбачуваного результату.
3. Також не варто використовувати натуральні барвники для фарбування волосся перед відвідуванням пляжу або басейну, інакше в результаті ви можете отримати локони з зеленим відтінком. Нерідко саме таким дивним чином проявляється вплив на волосся морської води і хлорки.
4. Виключити індивідуальну непереносимість компонентів можна, перевіривши підготовлену суміш на переносимість. Почекати фарбувати волосся при проблемах зі шкірою голови (ранки, дерматологічні хвороби та інше).
5. Натуральне фарбування необхідно проводити **виключно на чисте волосся!**
6. Щоб разом з пасма не забарвити свій лоб і обличчя, нанесіть який-небудь жирний крем на шкіру по лінії росту волосся.
7. Якщо ви приготували густу маску, наносите її на локони широким пензлем. Якщо ж у вас рідкий відвар або настій - розподіляйте його звичайної поролоновою губкою, призначеної для посуду.
8. Найгірше фарбуються волосся на потилиці, тому з них і потрібно починати фарбування. Ретельно обробляйте коріння локонів і наносите склад рівномірно по волоссю.
9. Пофарбувавши волосся, на деякий час натягніть на голову шапочку для душу і укутайте її рушником.
10. Склад фарбувального кошти змивається теплою водою до тих пір, поки вода, що стікає з волосся, не стане прозорою.

хна

**хна и басма
2х1**

**хна и басма
1х1**

**хна и басма
1х2**

басма

